

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Városligeti fasor 1.
hova az előfizetési összegek, valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona
Kéziratok nem lesznek visszaküldve.

Megjelenik minden hó
— 1-én és 15-én —
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

TARTALOM. Mi volna feladata egy tőz-dés-szövetkezetnek. — Vegyesek. — Ajánlati hirdetés.

Mi volna feladata egy kistőzsdés-szövetkezetnek.

Habár sok tinta fogyott e kérdés megvitátása felett, de a szándék, egy kistőzsdések szövetkezetet létesíteni nemcsak hogy nem tűnt le a napirendről, hanem napról-napra a megvalósuláshoz közeledik.

Egy kis része a tőzsdéseknek, mely évek óta e kérdéssel foglalkozik, ismeri ugyan azon irányt, melyet a szövetkezet célul tűz, ellenben vannak sok kistőzsdések, kik azt nem ismerik és ez kéztet bennünket arra, hogy a dologgal foglalkozzunk.

Először is a szövetkezet azon célból létesüljön, hogy egy hivatal létezzon, mely az összes érdeket megfigyeli, képviseli, esetleg minden törvényes eszközzel azokat kivívja.

Másodszor, hogy a már annyiszor hangoztatott és az összes tőzsdésektől követelt vasárnapi munkaszünet a pénzügyminisztertől, vagy a törvényhozástól megadassék.

Harmadszor, hogy egy kistőzsdések testülete oda hasson, hogy az egyes tőzsdés hivatala biztosabb legyen, mint eddig is, tudniillik, hogy a tőzsdéjog abban az előnyben részesüljön, miszerint annak közelében csak akkor létesüljön új tőzsdé, ha a tőzsdés bizonyos fogyasztási összeget elér; továbbá az engedély csak akkor legyen megvonható, ha a tőzsdés súlyosan vétett a fennálló szabályok ellen.

Negyedszer mondassék ki, hogy a főváros területén, valamint a vidéki városokban is csak korlátozott számú tőzsdék létezhetnek; további engedélyeknél a pénzügyminiszter határozata kikérendő.

Ötödösör, a testületnek arról kellene gondoskodnia, hogy egy alap létesüljön, melyből első sorban szegénysorsu tőzsdések gyámolítására segélyek lennének nyújtandók, egy körülmény, melyhez a pénzügyminiszter támogatása helyén volna.

Hatodszor, a szövetkezet a tőzsdemellékezikkel gyárosaival összekötésbe lépne oly célból, hogy azok a tőzsdéseknek olcsó és jó árut és hitelt nyújtsanak, vagy egy saját fogyasztási-szövetkezet alakulna, melynek jövedelme a segély-alap javára volna fordítandó.

Hetedszer, a szövetkezet arra volna hivatva, hogy tagjai erkölcsi tetteit ellenőrizné és a kétes hírű egyéneket kizárná, hogy az árusítók tekintélye a hatóság, valamint a közönség előtt ezzel is haladjon.

Még igen sok dolog volna e programba felveendő, mi a tőzsdések javára szolgálna, mindenesetre azonban egy oly szakmát teremtene, mely annyi erővel és

hatalommal rendelkezne, hogy érdekeit mindenütt, a hol erre szükség van, érvényre juttatni.

Azt hisszük, hogy mindaz, a mit itt röviden előadtunk, minden egyes tőzsdés nézetével egyezik. És ha egyelőre nem is nagy remények fűződnek a megvalósuláshoz, mégis mondható, hogy a kezdet pillanatával az összműködés gyümölcsei láthatók lesznek.

A nagy-tőzsdéseket, kiknek érdekkörük nem azonos a kistőzsdésekével, nem tartjuk praktikusnak sőt majdnem kivihetetlennek, a mozgálmobba belevonni. Ha eddig egy szövetkezet alakulása nehézségekbe ütközött, ugye e körülmény lényegesen hozzájárult, miután e két fél az összműködést nem kívánja. Részünkről nem is tartjuk szükségesnek, mert a nagy-tőzsdések maguk közt is alakíthatnak szövetkezetet, anélkül, hogy a kistőzsdések segélyét igénybe vevnek.

A fődolog volt és marad, hogy azok, a kik egy kistőzsdések szövetkezetét létesítését óhajtkák, az ügyet komolyan és energikusan kezébe vegyék és mindent megtegyenek annak mielőbbi életbeléptetése érdekében.

Szívesen szolgálunk írásbeli vagy szóbeli felvilágosítással.

Vegyesek.

Havanna szivarok. Nem tudjuk, hogy kitől ered az eszme, a Havanna-szivaroknál az eladási jutalékok eltörölni, mindenesetre az eszmet genialis ember gondolhatta ki. Minek is a nagy-tőzsdésnek, ki e szivarfajt beszerzi, pénzt befekteti, szállítási költséget fizet — mondjuk, minek is neki az árusításért jutalékok fizetni? Nem elég, hogy azon szerencsében részesül, e drága szivarokat, melyeken a külföldi gyárosok oly sok pénzt keresnek, raktáron tartani? De igaz, azt tartják, hogy jelenleg a kisárusításban többet keresnek mellette, mint azelőtt. Ez tény! De mi köze ehhez a nagy-tőzsdésnek? Ha a nagy-tőzsdés azt a 2000 koronát, melyet e szivarok vásárlásánál befektet, a takarékpénztárba tenné, ugye ez 80 koronát kamatozna. Miért veszítené tehát e biztos 80 koronát?

Megfoghatatlan, milyen dolgokat kívánnak a nagy-tőzsdéstől. Miképpen kívánható egy üzletembertől, hogy egy cikket eláruljon, mely cikket elárulásánál — mint itt bizonyítottuk — ráfizet? Ha annak az eszme megpendítőjének, ki mindenesetre hivatalnok, valaki azt mondaná, hogy havi fizetéséről mondjon le, bizonyára arczába nevetne annak, ki ilyet követelne tőle. A nagy-tőzsdéstől pedig követelik, azaz egyszerűen törlik jutalékát, mely neki joggal jár.

Részünkről az ily eljárás fölött csak sajnálatunkat fejezhetjük ki.

A nagy-tőzsdés uraknak pedig kik az ily újítások bevezetésénél csak a négy fal között adnak felháborodásuknak kifejezést, azt mondjuk, hogy saját maguknak tesznek kárt, ha ily bántalmazásoknál némák maradnak. Mi egy államban élünk, hol minden a polgárokat ért sérelemért orvoslás követelhető. És itt újabb mutatkozik, mily fontos dolog volna a már annyiszor hangoztatott nagyárusok szövetkezetét megalakítani, hogy ily visszasságok ellen állást foglalhatnának. Ha holnap eszébe jutna egy buzgólkodó hivatalnoknak egy hasonló újítás bevezetését előterjeszteni, ugye a nagy-tőzsdések ugyabban a helyzetben volnának, mint most, mert az egyes nem érhet el semmit. Mi azt hisszük, hogy rosszabbra már nem fordulhatnak a viszonyok, mint egy cikket jutalék nélkül árusítani. De még azt is kívánhatják, hogy ez minden cikknél történjék, a mi — a jelek után ítélve — bekövetkezhet.

A nagy-tőzsdések, kik mindenre igent és Ament mondanak, majd akkor be fogják látni, hogy igazunk van, de már akkor késő lesz. Vagy igaz az, hogy a nagy-tőzsdés keresete oly sanyaru, miszerint üzlete neki mellékes? Félünk, hogy ez az igazi oka az indolenciájának.

Az Osztrák-Magyar Bank főtanácsa mai, Bécsben tartott ülésében, miután tudomásul vette a Pranger József dr. udvari tanácsos vezértitkár által előterjesztett jelentést a pénzügy és üzlet helyzetéről, elhatározta, hogy e hónap 26-án megkezdi a budapesti és bécsi főintézetknél, valamint az összes fiókoknál az új ötvenkoronás bankjegyek kiadását. A főtanács egyúttal megállapította a június 26-án kisorsolandó záloglevelek összegét. — Pranger udvari tanácsos vezértitkár jelentésében megjegyzi, hogy az általános gazdasági viszonyok, fájdalom, meg mindig nem javulnak, minél fogva a tartós üzletelenség nem bir nagyobb, állandóbb hitelszükségletet előidézni. A jegybank kölcsönüzlete ez okból a minapi ultimó óta ismét csökkenőben van és a legközelebbi bankkimutatásban az adómentes bankjegytartalék több millió koronával fog emelkedni. Az ércváltók árfolyamáról megjegyzi a jelentés, hogy az utóbbi hetek nagy konverziós és kölcsön-tranzakciói, melyek természetesen befektetési tőkék eltolásával jártak a különböző valuta-területeken, a váltóárfolyamokban is kifejezésre jutottak. A mi relációinktól való eltérés azonban a kissé mozgalmos időkben sem volt soha oly nagy, hogy effektív aranykivitelre adhatott volna alkalmat. A jegybank nagy összegű nemzetközi fizetőeszközök birtokában lévén, eleget tehetett a piac igényeinek és az utóbbi napokban már jelentékenyen csökkentek a váltóárfolyamok.

Az adóemelés. Gassner Pál királyi adófelügyelő ma megjelent a terézvárosi adóhivatalban, hogy személyesen győződjék meg arról,

hogy az adóemelés miatt hangoztatott panaszok jogosultak-e. Az adófelügyelő a kerület képviselőjének, dr. Vázsonyi Vilmosnak jelenlétében átvizsgálta a kivetési javaslatokat s azok egy részét már most leszállította, a tárgyalásokra nézve pedig azt az utasítást adta a kincstári előadónak, hogy tulhajtásoktól tartózkodjanak és különösen a kisebb existenciákat kíméljék. Vázsonyi Vilmos különben az adóemelések tárgyában tegnap kihallgatáson volt a pénzügyminiszternél, aki kijelentette, hogy az adóemelésre utasítást nem adott. A képviselő arra is kérte a pénzügyminisztert, hogy jövőre minden adózót külön hívjanak meg adójának tárgyalására és a meghívóban közöljék a kincstári adójavaslatot is. Együttal tanácsosnak tartaná, ha a polgárok kioktatására az adókönyvek hátlapjára kinyomatnák az egyes adótörvények legfontosabb szakaszait. A pénzügyminiszter megígérte, hogy e javaslatokat fontolóra veszi és esetleg rendelettel intézkedik.

A Ferencvárosi Társaskör és „Az Iparosok, Kereskedők, Gazdák Köre” ma délelőtt Hock János képviselő vezetésével felkereste a fővárosi adófelügyelőiséget, hogy a polgárságra sérelmes adófelelések ügyében orvosságot kérjenek. Gassner távollétében Békeffy tanácsos fogadta a küldöttséget és kijelentette, hogy ha ilyen egyes sérelmek csakugyan előfordulnának, ezeket a konkrét eseteket mutassák be, hogy a legjobb indulattal intézkedhessenek. A válasz a küldöttséget megnyugtatta és elhatározták, hogy a nyilvánosság útján hívják fel polgártársaikat, hogy ha az adókvetésnél visszásságok vagy sérelmek fordulnának elő, adataikkal a Ferencvárosi Társaskör (Üllői-ut 53. sz.) helyiségében jelentkezzenek, ahol naponként délután 5—6 óra között a kör titkára a szükséges felvilágosításokat szívesen megadja.

A szivarfűst elemzése. A frankfurti kémiai társaság legutóbbi ülésén dr. Paradies bemutatta Habermann értekezését a szivarfűst vegyi összetételéről. Habermann a szivarfűstöt bizonyos időközben felszívó készülékekkel állította elő, amelyvel a dohányzó emberek szivarszívását utánozta s azután a vegyi vizsgálatnál főként a szénoxidre, kénhidrogénre és kéksavra volt tekintettel. A kénoxidet és kénhidrogént kimutathatta, a kéksav megállapítása egyelőre nem sikerült még. A mennyiségi meghatározásnál kitűnt, hogy többnyire négyszer annyi szén-sav van a szivarfűstben, mint kénoxid. A legfontosabbnak tartja Habermann azt a megállapítást, hogy a nikotinnak csak egyhatodrésze megy át a fűstbe, míg Kiszling állítása szerint a nikotinnak nagy része található meg a szivar fűstjében.

Egymillió hiány az osztrák Lloydnál. Az Osztrák Lloyd-Társaságnál, egy trüszti telegramm szerint nagy rendtelenségeknek jöttek a nyomára. Olyan visszaélésekről van szó, amelyek révén a társaság körülbelül egymillió koronával károsodott meg. A telegramm kissé szűkszavú. Nem tudni, hogy miről van szó valójában. Sikasztásról-e, vagy csak kezelési rendtelenségekről. A társaság kereskedelmi igazgatóját, Janni tanácsost Londonba helyezték át a társaság képviselőjére s a többi osztályok igazgatóit is elszórták a külföldön mindenfelé. Báró Rinaldini tanácsos lemondott igazgatói állásáról s ez a lemondás szintén a gyöngéd nyomásnak tulajdonítható, amit felülről gyakoroltak a báró urra. — Azt a hírt, hogy a társaságnál akármicsoda hiány volna, egy hivatalos telegramm megczáfolja. A czáfolatnak azonban ellentmond a sok lemondás, áthelyezés, szóval az a nagy kavarodás, ami ok nélkül egy nagy társaság igazgatásában nem szokott bekövetkezni.

Az ötvenkoronás bankjegyek. Bécsből jelentik, hogy az osztrák-magyar bank főtanácsa ma foglalkozott az új ötvenkoronás bankjegyek ügyével. Elhatározták, hogy az új bankjegyek Bécsben. Budapestben, valamint a fiók-intézeteknél május huszonhatodikán kerülnek forgalomba. Az új bankjegyek leírására, valamint az e kategóriába tartozó megrongált bankjegyek beváltására vonatkozó szabályzatot is már a napokban közzé fogják tenni.

17396 sz.
VII. 1902.

Ajánlati hirdetés.

A dévai m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy a Petrosényi községben üresedésbe jött dohány nagyáruda betöltése iránt zárt írásbeli ajánlatok útján 1902. évi május hó 31-én d. e. 9 órakor ezen kir. pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát a versenyzők által az eladás után követelt eladási jutalék fogja képezni és a dohány nagyáruda kezelése annak fog adni, ki a legeszekebb eladási díjat követeli, mindazonáltal a kincstár fenntartja magának a jogot, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, minél fogva ajánlattevők közül azért mert ajánlata nem fogadtatott el, a kincstárral szemben senki igényt nem támaszthat.

Az eddigi nagyárus az áruda kezelésért 1 százalékot, azaz egy százalék eladási jutalékot élvezett és a nagyárudának 1901. évben 251.718 korona 75 fillér évi forgalma volt, melyből a hozzáutalt 91 kisírás szükségletére 243.324 kor. 43 fillér és saját kicsinybeni elárúsítására 8390 korona esik.

Ha a vállalkozó kívánná az általános forgalomban levő dohánygyártmányok árjegyzékében felsorolt valódi havannaszivarok elárúsítására is nyerhet engedélyt, az azokért engedélyezhető eladási jutalék azonban 15 százalék, azaz egy és ötötized százaléknál magasabb nem lehet.

A dohány nagyárus köteles az összes dohányanyagot a dévai m. kir. dohányraktárból közvetlenül beszerezni és a jelenben hozzáutalt 91 dohány kisírás és a jövőben még hozzáutalandókkal együtt a szükséges dohánygyártmány anyagokkal ellátni, köteles továbbá a dohánygyártmányok minden egyes neméből a pénzügyigazgatóság részéről meghatározandó és jelenleg 6000 korona értékkel meghatározott tartalékkészletet folyton érintetlenül tartani és ezen kívül a napi eladásra szükséges gyártmány mennyiséget készletben tartani.

A csonkithatlan részlet első beszerzésére óvadékkal elfogadható értékpapirokban vagy készpénzben letendő biztosíték mellett a nagyárus kérelmére a tartani köteles csonkithatlan részlet értéke erejéig hitel is engedélyeztetik.

Az államkincstár a dohány nagyáruda jövedelmére semmiféle kezességet nem vállal és a nagyárus csak az eladási díjra, valamint a nagyárudával járó dohánygyártmányok és bélyegjegyek kicsinybeni elárúsításával járó jövedelemre tarthat igényt, a melyből a nagyáruda kezelésével járó összes kiadásokat fedezni tartozik.

A nagyáruda üzlet csak minden tekintetben megfelelő és lehetőleg Petrosényi község központján fekvő helyiségben gyakorolható. A versenyben részt nem vehetnek, kik a törvény értelme szerint szerződésre nem képesek, vagy valamely büntett, csempészett, vagy más természetű jövedéki kihágás miatt jogérvényesen elítéltek. Ha az üzlet átadása után jutna a

hatóság tudomására, az igazgatóságnak jogában álland az engedélyt azonnal elvonni.

Az ajánlattevő bánatpénze, kinek ajánlata elfogadható a csonkithatlan készlet beszerzéseig visszatartatik és köteles ajánlattevő a nagyáruda kezelését az erre vonatkozó értesítés, illetve felhívásban foglalt határidő alatt átvenni. Ha pedig a nagyáruda kezelése át nem vétetné, vagy ha ajánlatától a versenytárgyalás után visszalépne, letett bánatpénzét elveszti és a nagyáruda betöltése céljából az ő kárára és költségére új versenytárgyalás fog kiírtni.

A ki írásbeli ajánlatot kíván benyújtani, köteles a fent jelzett csonkithatlan készlet értékének 10 százalékát, vagyis 600 koronát készpénzben vagy biztosítékkal elfogadható értékpapirokban valamely ezen igazgatóság kerületéhez tartozó hátszegi, szászvárosi, m. illyei, v. hunyadi dévai, körösbányai kir. adó-, esetleg a vulkáni m. kir. vámhivatalnál bánatpénzként letenni és az adóhivataltól nyerendő letéti nyugtát ajánlatához csatolni, ez azonban nem zárja ki azt, hogy egyes különösen vidéken és m. kir. adóhivatal székhelyén kívül levő vállalkozók a bánatpénzt készpénzben vagy biztosítékkal elfogadható értékpapirokban, természetesen saját veszélyükre, ajánlataikhoz csatolhassák. Az ajánlatban a követelt eladási díj nem csak számokkal, hanem betűkkel is kiteendő és abban azon nyilatkozat is felveendő, hogy ajánlattevő az árlejtési feltételeket ismeri, azoknak magát aláveti.

Az ajánlatához egyúttal a nagykorúságot, polgári állást, erkölcsi kifogástalanságot és vagyoni állapotot igazoló bizonylatok is csatolandók. Hiányos, vagy a felsorolt kellekeket nem tartalmazó, vagy olyan ajánlatok, melyek határozatlanul állítatnak ki, vagy más versenyzők ajánlataira hivatkoznak, vagy a kitűzött határidő után nyújthatnának be, úgy nemkülönbén táviratok is, figyelembe nem vétetnek.

A további feltételek valamennyi pénzügyigazgatóságnál és pénzügyőri biztosságnál betekintheők és a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályokból kivethetők.

Az ekképen felszerelt írásbeli ajánlatok 1902. évi május hó 30-ik napján délutáni 4 óráig a dévai m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél, vagy posta útján a pénzügyigazgatóságok címzeve benyújtandók, a czimlapon pedig fent kiteendő: „Ajánlat a petrosényi nagyáruda átvételére” és alant a bánatpénz módjában történt letételének felismerésül szembetűnőleg irandó: „terhelve 600 koronáról szóló adóhivatali nyugtával, vagy 600 korona készpénzzel, vagy 600 korona értékű papirokkal”.

Az ajánlati mintája.

Én, alólírott, hajlandó vagyok a petrosényi dohány nagyáruda kezelését az e részben fennálló szabályok szem előtt tartása és ... (betűkkel kiírandó) ... % eladási díj kikötése mellett átvenni.

Egyúttal kijelentem, hogy a dohány nagyárusok részére fennálló szabályokat, valamint az ajánlati hirdetésben foglalt feltételeket ismerem és azoknak magam alávetem.

Polgári állásomat, kifogástalan előéletemet, nagykorúságomat, valamint vagyoni viszonyomat kitüntető hatósági bizonyítványomat és 600 azaz Hatszáz korona bánatpénzemet letételének igazolásául az adóhivatali nyugtát ide zárom.

Az árudát ... üzletemben, vagy elkülönítve fogom kezelni.

Kelt ...

Déván, 1902. évi április hó 21-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

„DOHANYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Was wäre die Aufgabe eines Kleintrafikanten-Verbandes? — Vermischtes.

Was wären die Aufgaben eines Kleintrafikanten-Verbandes?

Ist auch schon sehr viel Tinte über dieses Thema verbraucht worden, so ist die Absicht einen Verband der Kleintrafikanten ins Leben zu rufen nicht nur von der Tagesordnung nicht abgesetzt, im Gegentheil, die Absicht, dass er begründet werden soll, schreitet von Tag zu Tag immer mehr vorwärts. Ein kleiner Theil der Verschleisser, welcher sich seit Jahren mit dieser Idee befasst, kennt wohl die Tendenz, welche derselbe verfolgen soll zur Genüge, dagegen gibt es sehr viele Trafikanten, welche dieselbe nicht kennen, weshalb wir darüber zu sprechen gezwungen sind.

Fürs erste soll der Verband zu dem Zwecke begründet werden, damit eine Amtsstelle existirt, von wo aus die gesammten Interessen des Standes beobachtet, vertreten, eventuell mit allen gesetzlichen Mitteln erkämpft werden sollen.

Zweitens soll die schon so oft berührte von allen Berufstrafikanten gewünschte Sonntagsruhe der Trafikanten, welche dormalen noch immer nicht bewilligt ist, von dem Finanzminister, eventuell von der Gesetzgebung erbeten werden.

Drittens soll eine Korporation der Kleintrafikanten dahin wirken, dass der Beruf des Einzelnen ein sicherer ist wie dies dormalen der Fall, dass heisst, es möge das Trafikrecht jene Konzession genossen, dass in seinem Umkreise nur dann eine neue Trafik errichtet werden kann, wenn der Trafikant eine gewisse Summe als Konsum erzielt; ferner soll ihm die Trafik-Lizenz nur bei schweren Vergehen gegen die Verordnungen entzogen werden können.

Viertens soll ausgesprochen werden, dass im Bereiche der Hauptstadt, wie auch in den Provinzstädten, eine gewisse beschränkte Anzahl Trafiken existiren dürfen; darüber hinaus müsste die Entscheidung des Finanzministers massgebend sein.

Fünftens müsste der Verband Sorge dafür tragen, dass ein Fonds geschaffen werde, aus welchem vorerst Unterstützungen für hilfsbedürftige Verschleisser bewilligt werden könnte, ein Umstand, wozu die Unterstützung des k. u. Finanzministeriums angesucht werden müsste.

Sechstens müsste der Verband entweder mit den Fabrikanten der Rauchwaren-Requisiten in Verbindung treten damit diese dem Verschleisser wohlfeile Preise, gute Waaren und Kredit bewilligen, oder aber wäre an die Gründung eines eigenen Konsum-Vereines zu denken, dessen Erträgnis dem Hilfsfonde der Trafikanten zu Gute kommen würde.

Siebtens wäre der Verband dazu berufen, auch die moralische Qualität seiner Mitglieder und Mitgliederinnen zu achten, zweideutige Elemente zu verfol-

gen und auszuschneiden, damit das Ansehen der Verschleisser in den Augen der Behörden und des Publikums gehoben werden könnte.

Und noch Vieles wäre in diesem Programme aufzunehmen was zum Heile des Trafikanten-Gewerbes sehr viel beitragen, jedenfalls aber aus denselben eine solche Branche zu machen im Stande wäre, die über Kraft und Macht genügend verfügt, ihre Interessen überall wahrzunehmen, wo dies nothwendig erscheint.

Man wird zugeben, dass all das was hier in kurzen Zügen aufgezählt, von Jedem empfunden und gebilligt werden muss. Und wenn man für den Anfang auch keine grossen Erwartungen hegen darf, das Alles auf einmal durchgeführt zu sehen, so lässt sich gleichwohl mit vollster Bestimmtheit sagen, dass im Augenblick der Inangriffnahme der Angelegenheit, bereits die Früchte eines derartigen Zusammenwirkens sichtbar sein würden.

Die Grosstrafikanten, deren Interessensphäre eine ganz andere ist wie diejenige der Kleintrafikanten, in eine solche Aktion einzumengen halten wir für unpraktisch und fast undurchführbar. Wenn bisher die Gründung eines Verbandes auf Schwierigkeiten gestossen, so trug dieser Umstand wesentlich dazu bei, nachdem beide Partheien ein Zusammenwirken nicht wünschen. Wir halten dies übrigens auch nicht für nothwendig, zumal die Grosstrafikanten für sich selber recht gut einen Verband errichten können, ohne auf die Mithilfe der Kleintrafikanten angewiesen zu sein. Die Hauptsache ist und bleibt, dass Diejenigen, welchen die Gründung eines Kleintrafikanten-Verbandes am Herzen liegt, auch die Angelegenheit ernstlich und energisch in die Hände nehmen, um Alles daran zu setzen, dass je eher zur Ausführung geschritten werde. Selbstverständlich sind wir gerne zu jeder mündlichen oder schriftlichen Aufklärung oder Ertheilung von Auskünften erbötig.

Vermischtes.

Havannah-Zigarren. Wir wissen nicht von wem die famose Idee, die Provision bei den Havannah-Zigarren abzuschaffen stammt, allenfalls aber muss dieselbe ein sehr genialer Kopf ausgedacht haben. Denn wozu soll man auch dem Grosstrafikanten der die Havannah-Zigarren ausfasst, sein Geld in den Artikel investirt, Fassungs- und Transportspesen trägt die Steuer dafür bezahlt, auch noch für das Verkaufen derselben Provision bezahlen? Ist es nicht genug dass er der Ehre theilhaftig wird diese theueren Zigarren, an welchen die ausländischen Fabrikanten so viel Geld verdienen, auf Lager halten darf? Doch halt, es heisst ja dass man dormalen im Kleinverschleisse mehr daran verdient als früher. Ganz recht! Ja, was hat aber der Grossverschleisser davon? Wenn ein Grossverschleisser statt diese Zigarren auf Lager zu halten zum Beispiel die 2000

Kronen die er darin investirt hat in der Sparkasse fruchtbringend anlegt, so trägt ihm dieses Geld 80 Kronen. Die Zigarren aber bringen ihm keinen Nutzen. Weshalb soll er also diese sichere 80 Kronen verlieren?

Es ist wahrlich unbegreiflich, welche Zumuthungen an den Grosstrafikanten gerichtet werden. Wie kann man von einem Geschäftsmanne überhaupt verlangen, dass er einen Artikel verschleissen soll; auf dem er effektiv, wie hier nachgewiesen wird, draufzahlt. Wenn man dem Erfinder dieser Idee, der doch ein Beamter ist, zumuthen würde, er möge auf seine Gage verzichten, gewiss, derselbe würde Demjenigen ins Gesicht lachen, der eine solche Anforderung an ihn stellt. Der Grosstrafikant aber ist dazu verpflichtet, das heisst, man macht mit ihm nicht viel Federlesens und streicht einfach die Provision, die ihm gebührt. Das ist bequem und kostet nichts. Wir unserseits haben für ein solches Vorgehen nicht genug Worte der Ent-rüstung.

Den Herren Grosstrafikanten, namentlich denjenigen, die stets über derlei Neuerungen zu ihrem Nachtheile sich so gerne innerhalb ihrer vier Wände entrüsten, ihnen möchten wir abermals zu bedenken geben, dass sie sich nur selbst auch für die Zukunft schaden, wenn sie solchen Vexationen gegenüber stumm bleiben. Wir leben in einem Staate wo es gegeh jede ungerechte Belastung des Staatsbürgers Mittel zur Abhilfe gibt. Abermals zeigt es sich, wie dringend nothwendig der schon so oft besprochene Verband der Grosstrafikanten wäre, um solchen Uebelständen gegenüber Stellung zu nehmen.

Morgen könnte es einem zu pflichteifrigen Beamten einfallen, ähnliche noch schädlichere Neuerungen vorzuschlagen und die Grosstrafikanten befänden sich dabei in derselben hilflosen Lage, wie jetzt, wo dem Einzelnen natürlich kein Gehör geschenkt werden kann. Wir glauben dass es schlimmer nicht werden kann, als wenn man verlangt, dass ein Verkaufartikel ohne Provision verkauft werden muss. Allerdings kann auch verlangt werden, dass dies bei sämtlichen Artikeln geschehen soll; nun, was nicht ist, kann werden. Die Grosstrafikanten die zu Allem ja und Amen sagen, werden alsdann vielleicht doch einsehen, dass wir Recht haben, aber es wird dann zu spät sein. Oder ist ihr Erwerb vielleicht wirklich ein solch geringer und schmählicher, dass ihnen an dem Geschäfte gar nichts liegt? Wir fürchten, dass leider dies die Hauptursache ihrer Indolenz ist.

Verschärfung des Tarifkonflikts zwischen Oesterreich-Ungarn und Deutschland. Die Hoffnung, dass der zwischen den preussischen und österreichisch-ungarischen Bahnen entstandene Tarifstreit eine befriedigende Lösung finden werde, hat sich, wie der „N. Fr. Pr.“ mitgetheilt wird, bis nun als trügerisch erwiesen.

Die preussischen Staatsbahnen haben in Vorschlag der in der Angelegenheit wiederholt stattgehabten Konferenzen sämtlichen österreichisch-ungarischen Bahnverwaltungen, ferner den übrigen deutschen und holländisch-belgischen Verwaltungen eine Erklärung übermittelt, welche nicht geeignet erscheint, die Streitfrage bald

aus der Welt zu schaffen. Der Schwerpunkt der Angelegenheit liegt darin, dass die preussischen Bahnen den von österreichischer oder ungarischer Seite gestellten Anträgen auf Erstellung direkter Tarife dann keine Folge geben wollen, wenn angeblich „wirthschaftliche“ Gründe dagegen sprechen. Die Erklärung der preussischen Bahnen geht dahin, dass „wenn es auch dem Geiste des deutsch-österreichisch-ungarischen Handelsvertrages und den Vereinbarungen der Bahnen untereinander entspreche, die direkten Verkehrsbeziehungen zu fördern, doch nicht darauf verzichtet werden könne, die bezüglichen Anträge zu prüfen, und es müsse auch das Urtheil, ob das Bedürfniss auf Herstellung solcher Verkehrsbeziehungen vorhanden sei, dem freien Ermessen eines jeden Vertragstheiles überlassen bleiben“. Die preussischen Staatsbahnen negiren weiter, dass aus dem Wortlaute des Handelsvertrages oder der Tarifverbände eine Verpflichtung zur Herstel-

lung direkter Tarife abgeleitet werden könne; sie erklären demzufolge, dass sie sich „grundsätzlich und unbedingt“ von Fall zu Fall die Entscheidung vorbehalten müssen, ob direkte Tarife zu erstellen sind, und zwar auch dann, wenn festgestellt würde, dass in den betreffenden Verkehrsverbindungen Transporte häufig mittelst Umkartirung an der Grenze abgefertigt wurden oder solche Transporte bestimmt in Aussicht stehen. Die letztere Auffassung der preussischen Staatsbahnen, welche durch die preussische Regierung gedeckt wird, widerspricht nach Ansicht der österreichisch-ungarischen Verwaltungen dem Geiste des Handelsvertrages. Wodurch soll denn das Bedürfniss direkter Tarife anders nachgewiesen werden, als dadurch, dass Transporte „häufig“ abgefertigt wurden. Mit einer solchen Thatsache sind ja die natürlichen Voraussetzungen der bezüglichen Bestimmungen des Handelsvertrages erfüllt, und wenn hierauf nicht Rücksicht genom-

men wird, so verstösst man eben gegen den Geist und Wortlaut des Handelsvertrages und der zwischen den Bahnen vereinbarten Satzungen.

Oesterreichisch-ungarische Bank. In der heutigen in Wien abgehaltenen Sitzung des Generalraths wurde nach Entgegennahme des vom Generalsekretär Hofrath Dr. Joseph v. Pranger erstatteten Geschäftsberichts in Gemässheit des bezüglichen Antrages der Bankleitung beschlossen, am 26. d. bei den beiden Hauptanstalten und bei sämtlichen Filialen mit der Herausgabe der Banknoten von 50 Kronen zu beginnen. Die Beschreibung derselben, sowie auch das Normale für die Umwechslung unbrauchbarer und für Theilvergütung beschädigter Stücke dieser Notenkategorie wird in den nächsten Tagen amtlich verlaublich werden. Weiter setzte der Generalrath die bei der nächsten, am 26. k. M. stattfindenden Ziehung zu verlosende Pfandbriefsumme fest.

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. és TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyára DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett)

ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat és pedig úgy **kénes-**, mint különösen **s alon-gyufájokat.**

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

Millennium-gyufa,
Magyar korona-svédgyufa,
Magyar honvéd-szobor-gyufa,
Krokodil-gyufa és
Magyar Imperial-gyufa

elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar államférfiak arczképeivel díszítvők.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szives rendeléseiket közvetlenül **Dentsch-Landsbergbe** intézni. A legolcsóbb ártételeket tartalmazó árjegyzékünkkel szivesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utca 8. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA es. k. szabadalmazott gyufanemű gyára
DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

FELTŰNŐ UJDONSÁG.

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szíhat

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY!

GYÁRI RAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZÁ-nál

BUDAPEST, V., SAS-UTCZA 29. SZÁM.